

„Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło Zbawienie świata. Pójdźmy z pokłonem”

Bracia i Siostry w Chrystusie Panu

Rozpoczynamy Wielki Post , czas modlitwy, pokuty i jałmużny. Który to już raz w naszym życiu Bóg, poprzez słowa proroka, zwraca się do nas byśmy się nawrócili, byśmy uwierzyli w Ewangelię? Byśmy wreszcie dostrzegli prawdę płynącą ze świętego drzewa krzyża, na którym zawisło zbawienie świata.

Nie ma prawdziwego nawrócenia bez uświadomienia sobie wartości i wielkiego znaczenia trzech słów : modlitwa , pokuta i jałmużna. W Wielkim Poście Bóg daje nam więcej możliwości wewnętrznego zatrzymania się i zadumy nad własnym życiem. Mało kto z nas patrzy na swoje życie przez pryzmat czekającej nas wieczności. Wieczności, w której pewnym jest to że jest Bóg , Ojciec nieskończonej miłości i nieprzebranych źródeł miłosierdzia, którymi chce nas ciągle obdarowywać. Czy jednak umiemy korzystać z tych źródeł łask, czy pragniemy prawdziwej odnowy naszych serc, czy może tylko pozorujemy nawrócenie oddając się wtedy tylko niezrozumiałym rytuałom, które jednak nic nie znaczą bowiem nie mają zakorzenienia w głębi naszej wiary a są tylko wyrazem fałszywej pobożności. Kim jesteś Drogi Bracie i Siostró stając dzisiaj przed Bogiem, czy skruszonym i pokornym grzesznikiem czy człowiekiem wyzutym z potrzeby głębokiej religijności i tęsknoty za Bogiem ?

Siostry i Bracia

Prawdziwa przemiana życia połączona z przeżywaniem misterium Wielkiego Postu wymaga, byśmy byli świadomi tego co się w nas ma dokonać. Oznacza to konieczność zatrzymania się i dokonania gruntownego życiowego rachunku sumienia. Takiego, jak byśmy mieli zaraz po nim spotkać się w wieczności z Bogiem. Wielki Post to czas świętego oczyszczenia, które musi dotknąć każdego z nas, każdego kto prawdziwie wierzy w Boga, komu leży na sercu los swojego zbawienia, los zbawienia swoich najbliższych .

Żyjemy w czasach bardzo nieprzyjaznych. Świat z coraz większą nienawiścią i wrogością odnosi się do Chrystusowego Mistycznego Ciała, którym jest Chrystusowy Kościół. Każdego dnia docierają do nas smutne informacje o znieważaniu imienia Pańskiego, o wielkich profanacjach, świętokradztwach i grzechach, które niezwykle boleśnie ranią Chrystusa.

Odpowiedzialność za to spada na nas wszystkich, na cały Lud Boży Kościoła Chrystusowego, zarówno na duchowieństwo jak i wiernych .

Tak często to my, biskupi i kapłani. poprzez grzechy lenistwa i zaniechania, duchowej beczynności, pychy i rządzy władzy przyczyniamy się do wewnętrznego rozkładu Mistycznego Ciała Chrystusa. Dlatego też i do nas, drodzy bracia biskupi i kapłani, woła dzisiaj Pan mówiąc: wdziej wór pokutny, posyp swą głowę popiołem i nawracaj się i uwierz w Ewangelię, bo i ty człowiecze z prochu powstałeś i w proch się obrócisz.

Pokutujmy więc w tym świętym czasie Wielkiego Postu, przepraszając Boga za brak budzenia w swych kapłańskich duszach entuzjazmu do niesienia Bożego Słowa, za grzechy zazdrości i pychy, za rządzę władzy, która również i nas może popychać do zgubnych działań. To wszystko oddala nas od Boga, oddala od Jego świętej Wspólnoty jaką jest jeden, święty, apostołski i Chrystusowy Kościół.

Woła więc na progu świętego Wielkiego Postu nasz Mistrz Jezus Chrystus, prosząc byśmy się nawrócili. Woła do nas, którzyśmy w sakramencie Kapłaństwa zostali zanurzeni w wielkiej Jego mocy, ale i zostaliśmy zaproszeni do niesienia Jego krzyża. Woła, byśmy nieśli krzyż swego kapłaństwa , byśmy wychodząc do ludzi, ukazywali Jego zbawczą moc i przepowiadali świętą Ewangelię, pełni entuzjazmu płynącego z wiary wypływającej z tajemnicy Jego zmartwychwstania.

Niech więc ten Wielki Post stanie się czasem refleksji nad stylem posługi biskupiej oraz kapłańskiej, jaką realizujemy w swoim codziennym posługiwaniu. Porzućmy wszystko co nas zniewala . Idźmy w duchowej pokutnej pielgrzymce z Ewangelią w rękę, idźmy na opłotki ludzkiego życia i nieśmy Ewangelię przebaczenia, która zwiastuje nam wszystkim Boga bogatego w miłosierdzie – dives in misericordiam. Nieśmy to Boże miłosierdzie szczególnie tym, którzy Boga odrzucili, tak często z powodu buty i złego przykładu, który wypływał z obrazu jaki prezentujemy jako osoby duchowne współczesnemu człowiekowi. Nie szczędźmy entuzjazmu, nie zostawiajmy troski o nawrócenie powierzonych na wiernych na jutro. Bóg powołał nas byśmy działali tu i teraz, bo nie znamy dnia i godziny .

Siostry i Bracia

Troska o świętość Mistycznego Ciała Chrystusa nie spoczywa jednak jedynie na duchowieństwie. Spoczywa na każdym , kto uważa się za ucznia Chrystusa, kto nim się stał poprzez zanurzenie w Jego łasce wypływającej z sakramentu Chrztu świętego. Dlatego w tym świętym czasie Wielkiego Postu mamy się wszyscy nawracać.

Proszę Was Siostry i Bracia byście, widząc Waszego duszpasterza klęczącego na modlitwie przed Panem w świątyni, oczekującego w imieniu Boga na powrót synów marnotrawnych w konfesjonale, niosącego Ewangelię i nadzieję na życie wieczne, skorzystali w wielkich łask, które Chrystus ofiarowuje nam w tym niezwykłym czasie Bożego miłosierdzia.

Pamiętajmy również , że Wielki Post to czas głębokiej modlitwy całego Kościoła - zarówno biskupów, kapłanów i wiernych tworzących w ten sposób wielką połączoną wspólnotę Bożą. W ten sposób trwając na modlitwie przed Bogiem odnowimy swoje dusze, odnowimy nasze rodziny, wspólnoty parafialne i cały Kościół. Ta odnowa jest nam bardzo potrzebna szczególnie w tych czasach, kiedy grzechy jak zgnilizna niszczą świętą tkanę Bożego dzieła jakim jest Chrystusowy Kościół.

Podejmijmy więc dzieła głębokiej pobożności. Przyjmijmy jako pomoc wszystkie dawane nam przez Pana narzędzia modlitewne. Niech one pomogą nam przebłagać Boga za nasze, ale i naszych bliskich grzechy. Niech nabożeństwo drogi krzyżowej, rozpamiętywanie męki i cierpienia naszego Pana przeżywane w nabożeństwie gorzkich żali, przepelni nasze serca prawdziwą a nie powierzchowną czy, nie daj Boże, pozorowaną pobożnością. Dni skupienia i rekolekcje święte w których będziemy brać udział, niech się staną czasem i stanem naszego wewnętrznego, duchowego odosobnienia, w którym pozostaniemy tylko sam na sam z Bogiem.

Korzystajmy więc z darów, które niesie nam czas świętego Wielkiego Postu. Korzystajmy, by się prawdziwie nawrócić. Niech Matka Boża Bolesna będzie z nami w ten szczególny i niepowtarzalny dla każdego z nas okres Wielkiego Postu.

Błogosławię Wam na chwile Waszych powrotów do Boga .

W imię +Ojca i +Syna i +Ducha Świętego . Amen

Biskup Adam Rosiek

+Adam Rosiek